

Νέα «επίθεση» στα γενόσημα φάρμακα

Στο 67% ανέρχεται η μείωση τιμών από το 2009, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν με «STOP» στην παραγωγή

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΡΘΑ ΚΑΪΤΑΝΙΔΟΥ

Παρενέργειες στην αγορά του φαρμάκου με άμεσους αποδέκτες τους ασθενείς προκαλεί η νέα γενική ανατιμολόγηση που βρίσκεται σε εξέλιξη, καθώς τα γενόσημα – άρα φθηνότερα – σκευάσματα δέχονται μια νέα «ασύμμετρη επίθεση» με δραματικές μειώσεις τιμών. Είναι ενδεικτικό, σύμφωνα με το προσχέδιο της ανατιμολόγησης που ανήρτησε στην επίσημη ιστοσελίδα του ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΟΦ), ότι οι μειώσεις στα γενόσημα είναι της τάξης του 10%.

Αντιστρόφως ανάλογα, οι μειώσεις στα πρωτότυπα φάρμακα που έχουν χάσει την πατέντα τους είναι 3,5% και

οι μειώσεις στα πρωτότυπα με πατέντα δεν ξεπερνά το 2,3%. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι πρόκειται για τη 14η μείωση τιμών κατά την περίοδο των μνημονίων – και 5η τα τελευταία δύο χρόνια –, με αποτέλεσμα η μεσοσταθμική μείωση στα γενόσημα από το 2009 ως και σήμερα να φτάνει το 67%.

«Παράλογο» σύστημα τιμολόγησης

Υπό τα δεδομένα αυτά, κύκλοι της Πανελληνίας Ενωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ) προειδοποιούν ότι το «παράλογο» και «ατελέσφορο» σύστημα τιμολόγησης «εξοντώνει μια σειρά από καταξιωμένες, πλην όμως οικονομικότερες, थे-

ραπείες, ωθώντας έτσι τους ασθενείς σε ακριβότερα φάρμακα». Και αυτό διότι σε αρκετές περιπτώσεις το κόστος τους είναι τόσο φθηνό, μετά το αλυσιδωτό νυστέρι που έχουν υποστεί, ώστε καθίσταται ασύμφορη και συνεπώς αδύνατη η συνέχιση της κυκλοφορίας τους.

Οι παραδοξότητες και οι στρεβλώσεις που γεννά το σύστημα τιμολόγησης δεν σταματούν εδώ. Ενώ υποτίθεται ότι οι μειώσεις τιμών γίνονται με στόχο να μειωθεί η φαρμακευτική δαπάνη, αυτή συνεχίζει να αυξάνεται με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ειδικότερα, όπως αποκαλύπτουν άνθρωποι του χώρου, η δημόσια δαπάνη σήμερα έχει διαμορφωθεί στα 4 δις.

ευρώ. Το ποσό αυτό εντούτοις δεν επιβαρύνει αποκλειστικά τα ασφαλιστικά ταμεία. Ο ΕΟΠΥΥ, σύμφωνα με τον κλειστό προϋπολογισμό που ακολουθεί, δαπανά ετησίως περί τα 2 δις. ευρώ για τη φαρμακευτική περίθαλψη των ασφαλισμένων. Για να καλυφθεί συνεπώς η... ψαλίδα που προκύπτει, έχει αυξηθεί σημαντικά η ιδιωτική δαπάνη των ασφαλισμένων στο κατά τα άλλα δημόσιο σύστημα φαρμακευτικής περίθαλψης.

Αυξάνεται η συμμετοχή των ασφαλισμένων

Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά: το 2012 διαμορφώνεται στο 15,72%, ενώ το 2014 εκτοξεύεται στα 26,49%, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους ασθενείς. Στις ημέρες μας η συμμετοχή των ασφαλισμένων έχει σκαρφαλώσει στο 30%, με παράγοντες του χώρου να επισημαίνουν ότι σε κάποιες περιπτώσεις υπερβαίνει και αυτό το ποσοστό. Παράλληλα και εξαιτίας των υπερβάσεων στον προϋπολογισμό η ελληνική φαρμακοβιομηχανία επιβαρύνεται με το ολοένα αυξανόμενο claw back (μηχανισμός αυτόματης επιστροφής σε περίπτωση υπέρβασης



Αποκαλυπτικά στοιχεία πιστοποιούν ότι αυξάνεται σημαντικά η ιδιωτική δαπάνη των ασφαλισμένων

“Εξοντώνει μια σειρά από καταξιωμένες, πλην όμως οικονομικότερες θεραπείες, ωθώντας έτσι τους ασθενείς σε ακριβότερα φάρμακα”

του κλειστού προϋπολογισμού). Είναι χαρακτηριστικό ότι το claw back εφέτος αναμένεται να ξεπεράσει τα 600 εκατ. ευρώ, αυξημένο κατά 45% σε σχέση με πέρυσι. «Η κατάσταση αυτή προκαλείται εξαιτίας της αδυναμίας και της απροθυμίας της κυβέρνησης να εφαρμόσει ουσιαστικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τον εξορθολογισμό της φαρμακευτικής αγοράς, κρατώντας το claw back ως μοναδικό όπλο για την τεχνητή συγκράτηση της δαπάνης» αναφέρουν στο «Βήμα» κύκλοι της ΠΕΦ.

ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΜΕ ΝΟΗΜΑ ΟΤΙ «ΟΛΑ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΚΑΠΟΤΕ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ»

Απειλείται η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων

Το οξύμωρο είναι ότι τα γενόσημα έχουν αναγνωριστεί παγκοσμίως ως... θεραπεία (και) για την οικονομική αποσυμπίεση των ασφαλιστικών συστημάτων υγείας, λόγω της δυνατότητάς τους να παράγουν εξοικονομήσεις υποκαθιστώντας αποτελεσματικά ακριβότερες θεραπείες.

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι ο υπουργός Υγείας Ανδρέας Ξανθός είχε παραδεχθεί τον περασμένο Μάρτιο από το βήμα της Βουλής πως το ισχύον μοντέλο της φαρμακευτικής πολιτικής έχει πλέον αποτύχει και «παράγει αδιέξοδα», καθώς «παρά τις συνεχείς μειώσεις τιμών το ποσοστό συμμετοχής των ασθενών στο κόστος φαρμάκων έχει αυξηθεί». Την ίδια ημέρα δε αποκάλυψε ότι σε συνεργασία με τη φαρμακοβιομηχανία και τους δανειστές επεξεργάζεται σχέδιο που θα οδηγεί σε ελάχιστη ή μηδενική συμμετοχή του ασφαλισμένου όταν επιλέγει γενόσημο αντί για πρωτότυπο σκεύασμα.

Η ηγεσία του υπουργείου Υγείας άφησε να εννοηθεί ότι το στοίχημα που θέτει είναι «διττό»: αφενός η ελάφρυνση των ασφαλισμένων και αφετέρου η ενίσχυση των παρουσίας των γενόσημων στην ελληνική αγορά. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που η κυβέρνηση αναδεικνύει την ανάγκη ανάπτυξης της εγχώριας φαρμακοβιομηχανίας που στηρίζεται κατά κανόνα στην παραγωγή γενόσημων, μέσω της ενίσχυσης ζήτησης των προϊόντων της. Να σημειωθεί ότι η κυβερνητική αυτή στόχευση είναι σε κάθε περίπτωση σύμφωνη και με τα αιτήματα των εταιρών, οι οποίοι είχαν θέσει ως μνημονιακό στόχο να φθάσει η διείσδυση των γενόσημων στην ελληνική αγορά το 40%, με τις αντίστοιχες βλέψεις για τον Δεκέμβριο του 2018 να φθάνουν στο 60%.

Η πραγματικότητα, σε συνδυασμό με την αδυναμία θέσπισης ενός άλλου, αποτελεσματικότερου μοντέλου συστήματος τιμολόγησης και

γενικότερα πολιτικής στρατηγικής στον κλάδο του φαρμάκου, έχει φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα. Η εταιρεία IQVIA (πρώην Quintiles IMS) καταγράφει για το περασμένο έτος μια «αποκαρδιωτική» εικόνα. Έτσι, σύμφωνα με τα στοιχεία που αντλεί από το κανάλι των ιδιωτικών φαρμακείων, το μερίδιο των γενόσημων εξακολουθεί να παραμένει καθηλωμένο κοντά στο 20% από πλευράς όγκου, ενώ από πλευράς αξίας οι... πτήσεις είναι ακόμα πιο χαμηλές, καθώς δεν ξεπερνούν το 18%.

Οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες, παρ'όλο που συμμετέχουν στη φαρμακευτική δαπάνη με μόλις 18%, αναλογούν στο 60% της απασχόλησης και στο 95% των παραγωγικών επενδύσεων του κλάδου. Συγκεκριμένα, οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες απασχολούν περί τους 11.000 εργαζομένους, αριθμός που αναλογεί στο 60% της συνολικής απασχόλησης στον χώρο παραγωγής φαρμάκου. Σύμφωνα

με στοιχεία μελέτης του IOBE, εάν συνυπολογιστούν οι θέσεις εργασίας που σχετίζονται άμεσα και έμμεσα με τη διαδικασία ανάπτυξης και παραγωγής φαρμάκων, η συνολική επίδραση της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας στην απασχόληση φθάνει τις 53.000 θέσεις εργασίας.

Στην ίδια μελέτη εκτιμάται ότι για κάθε 1 ευρώ που δαπανάται από το σύστημα υγείας σε ελληνικό φάρμακο, το ΑΕΠ της χώρας ενισχύεται κατά 3,42 ευρώ, ένας πολλαπλασιαστής σημαντικά μεγαλύτερος από τους αντίστοιχους άλλων ισχυρών κλάδων της οικονομίας, όπως ο τουρισμός και η ναυτιλία. Υπό τα δεδομένα αυτά, κύκλοι της Πανελληνίας Ενωσης Φαρμακοβιομηχανίας σημειώνουν με νόημα: «Όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν. Ο συνδυασμός εξωφρενικών μειώσεων και επιστροφών rebate-claw back απειλεί πλέον ευθέως όχι μόνο τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων αλλά και το σύστημα φαρμακευτικής φροντίδας».